

СТРОКОВ Є.М., ТИМОФЕЄВ В.М., д.е.н., проф.

**МЕРЕЖЕВА МОДЕЛЬ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНОЮ
ПОЛІТИКОЮ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ**

Складність вироблення інноваційної політики для підприємств взагалі, та машинобудівних підприємств зокрема, полягає в тому, що в різноманітті швидких змін як у зовнішньому середовищі, так і в середині самого підприємства, старий досвід ведення справ і вирішення завдань вже не спрацьовує, а новий досвід накопичується вкрай повільно.

Для рішення цих питань вважаємо правомірним і обґрунтованим запропонувати такий алгоритм дій, що представлений на рис.1 – Трисекторна мережева модель управління інноваційною політикою.

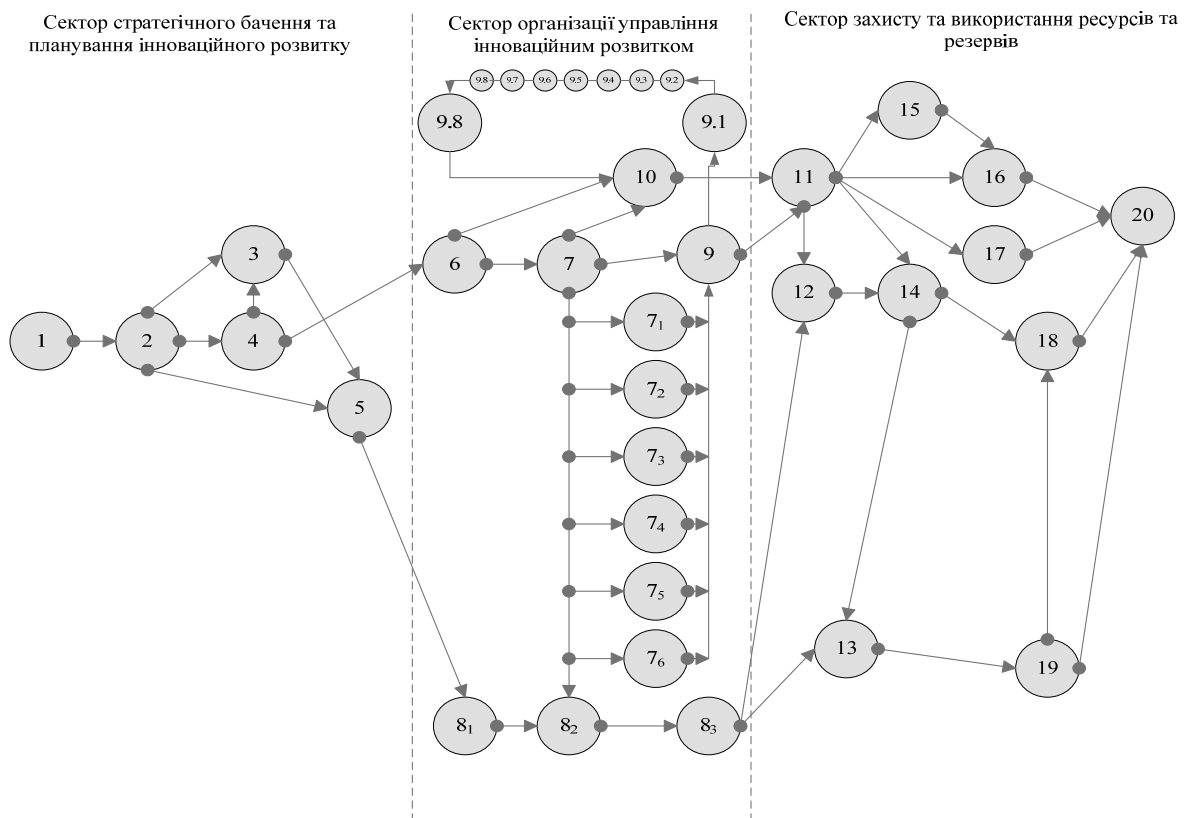

Рис.1 – Трисекторна мережева модель управління інноваційною політикою

Нижче наведені цифрові позиції, що розшифровують позначки вузлів мережевої моделі.

- 1) Визнати і прийняти неминучість та безальтернативність інноваційної стратегії;
- 2) Визначити мету та шляхи розвитку (ідеальна модель);
- 3) Комплексно оцінити ситуацію свого підприємства (з позицій глобальних тенденцій, потреби у виробленій продукції, що дозволяючих правил ведення бізнесу, своїх ресурсів, можливостей «запозичення» необхідного з зовні);
- 4) Організувати постійний механізм самодіагностування та аналізу;
- 5) Розробити близькі до реальності (відповідно до можливостей) сценарії розвитку;
- 6) Розробити організаційно-інформаційну модель управління розвитком;
- 7) Розробити інноваційну стратегію в основі якої:

- 7.1) Інноваційна стратегія в цілому;
- 7.2) Пакет інноваційних програм і проектів;
- 7.3) Нова інформаційна система;
- 7.4) Формування готовності колективу;
- 7.5) Ресурсне забезпечення;
- 7.6) Новий механізм управління ІР.
- 8) Створити умови, що саме по собі є процесом тривалим і складається з:
 - 8.1) Інноваційних знань;
 - 8.2) Фінансового менеджменту;
 - 8.3) Інституціонального розвитку.
- 9) Створити локальні механізми і моделі, зв'язавши їх у мережу:
 - 9.1) Дослідження ринку та організації конкурентної боротьби;
 - 9.2) Управління знаннями;
 - 9.3) Управління інноваційними проектами;
 - 9.4) Гнучкий механізм стимулювання інноваційної діяльності;
 - 9.5) Розвиток інтелектуального потенціалу та захист інтелектуальної власності;
 - 9.6) Програма інформатизації;
 - 9.7) Програма формування готовності колективу до інновацій;
 - 9.8) Ряд інших.
- 10) Підпорядкувати виробничо-технологічні інновації завданням конкуренції та ефективності;
- 11) Розробити ідеологію і програму ресурсного (у широкому плані) забезпечення і ресурсозбереження;
- 12) Розробити ідеологію, правила і технології забезпечення відповідальності учасників інноваційного процесу за реалізацію проектів і за кінцеві результати;
- 13) Організувати оперативне управління із гнучким механізмом реакції на ситуації.

14) Побудувати та задіяти програму подолання бар'єрів на шляху інноваційного розвитку, через освіту, переговорний і виховний процес.

15) Організувати систему аналізу та оцінки руху по цілям (орієнтирам, планам);

16) Вирішити завдання захисту інформації в цілому;

17) Вирішити завдання захисту інтелектуальної власності;

18) Вирішити завдання соціального захисту членів колективу;

19) Розробити і реалізувати програму «резервів» та «компенсаторів» на випадок виникнення непередбачених ситуацій;

20) Задіяти постійно діючу модель здійснення оцінок, прогнозів і балансових механізмів.

В цілому запропонована модель у стислому та наочному виді розкриває механізм послідовно-паралельного рішення ключових завдань організації інноваційної політики на підприємстві.